

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1418/2025
03.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Невена Себастијановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-829/23 од 01.10.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици КЖ1 298/24 од 02.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Невена Себастијановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-829/23 од 01.10.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици КЖ1 298/24 од 02.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-829/23 од 01.10.2024. године окривљене АА и ББ су оглашене кривим због извршења по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђене су на новчане казне у износу од по 40.000,00 (четрдесетхиљада) динара које су дужне да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине суд ће новчану казну заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљене су обавезане да плате суду на име паушала износ од по 10.000,00 динара свака, а у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Окривљене су обавезане и да приватној тужилји ВВ солидарно плате трошкове кривичног поступка на име нужних издатака и награде за заступање по пуномоћнику, а о чијој висини ће суд донети накнадно решење.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици КЖ1 298/24 од 02.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дејана

Станића и потврђена је пресуда Основног суда у Старој Пазови К-829/23 од 01.10.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Невен Себастијановић, због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи у целини пресуде Основног суда у Старој Пазови К-829/23 од 01.10.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици КЖ1 298/24 од 02.09.2025. године тако што ће окривљене ослободити од казне.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљених АА и ББ као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, без означавања која тачка члана 439. ЗКП је у питању, али се из навода у образложењу захтева закључује да бранилац окривљених захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 170. став 3. КЗ. Ово имајући у виду да бранилац истиче да суд није правилно применио материјално право када је окривљене због извршеног по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ осудио на новчане казне, обзиром да у конкретном случају постоје сви услови да се примени одредба члана 170. став 3. КЗ и да се окривљене ослободе од казне, а из разлога јер су окривљене критичном приликом биле испровоциране од стране приватне тужиље и само су јој узвратиле на претходно упућену увреду када се приватна тужилја обратила ББ и рекла јој да је „дебела крава“, при чему по браниоцу да би дошло до примене одредбе члана 170. став 3. КЗ и права на ослобођење од казне није неопходно да окривљене поднесу противтужбу против приватне тужиље, већ је довољно само да су испровоциране и да су увређене, а што по њему произилази из образложења побијане пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 170. став 3. Кривичног законика је прописано да ако је увређени увреду узвратио, суд може обе или једну страну казнити или ослободити од казне.

Имајући у виду да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне првостепене пресуде не произилази да је приватна тужилја ВВ дана 25.10.2023. године претходно упутила окривљенима АА и ББ увредљиве речи, односно

било какву вербалну или симболичну увреду, те да су јој оне услед тога увреду узвратиле, дакле како из изреке побијане пресуде не произилази да се у конкретном случају ради о ситуацији из става 3. члана 170. КЗ, то стога, супротно наводима браниоца окривљених, суд није повредио материјално право када окривљене због извршеног по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ није ослободио од казне применом одредбе члана 170. став 3. КЗ, при чему треба имати у виду и да из одредбе члана 170. став 3. КЗ произилази да, у ситуацији када је увређени увреду узвратио, суд на коришћење института ослобођења од казне није обавезан по закону, већ је то само могућност и ствар његове оцене у сваком конкретном случају, а поред тога из списка предмета произилази да у конкретном случају није ни поднета противужба од стране окривљених против приватне тужиље.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Невена Себастијановића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић